

הראה לי, בחור, את
הצלב שאתה עונד.

מוריס ואנדרתים במדים נאצים שני משמאל

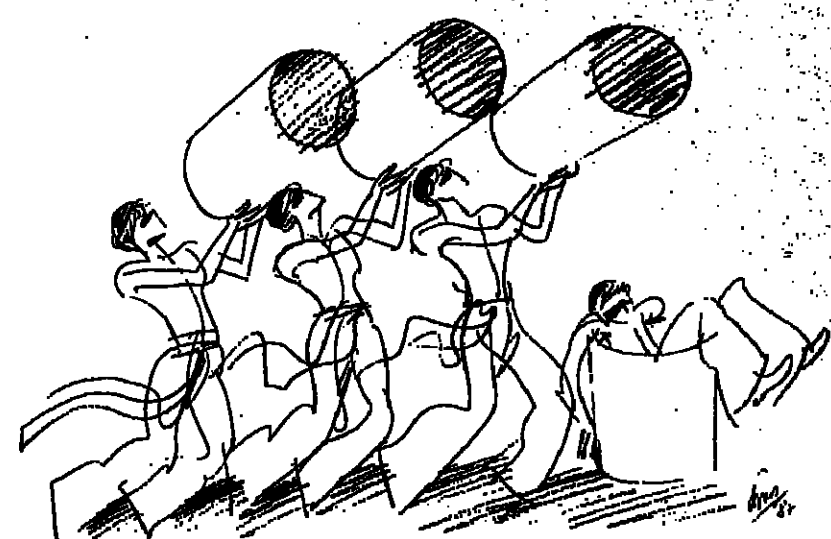
"דקה מאוחר מדי", תיאטרון קומפליסיטה (אנגליה)

"גיבאנה של חרוזות", תיאטרון פוטלאק' (איטליה)

בדלון, ירושלים והעדה, תיאטרון יחודי נודד (אירלנד)

"כרמינה בודנה", פילובלוס (אירלנד)

הפסח של

בתא מבקרי התיאטרון (ב.אגודת העיתונאים) שני חברים. שאינם יודעים לכתוב, ולא כותבים. יש אולי עוד כאלה שאינם יודעים לכתוב - אבל כותבים וזה כבר עניין אחר. חכרון בלשון-חרע וכדאי להימנע מלדון בו. אבל השניים שצינתי הם זאב (פרקש) חקריקטוריסט המלווה את רשימותיו של אליקים ירון על תיאטרון ומחול במערב, ושמואליק כץ שלנו. לפעמים כמת קווים בשחור אומרים יותר משאנו, המבקרים, המשתמשים בלשון. מסוגלים להביע באופן מילים. הנה צרור רשמו/רשומיו של שמואליק כץ ממסטיבל ישראל, שנחתים זה עתה.

מאת גיורא מנור

שנים מוזר אחד, בלו דאן (בלגיה) ישראלי

האם יש אמת?

הריאות הידוקות של הנגב

לובת אליאב תמיד חולך בגדול, והפעם: קהיליית
נוער לעבודה ולימודים באזור ניצנת. לבאן ינחור
נערים ונערות ממוסדות עליית-הנוער מכל הארץ
למחנות הקיפונים לנגב. הם יעסקו בחקלאות,
בנייה וכן כוונת העולים המלא — תהיה זו מדינה
המבוססת על עבודה ולימודים.

ל השלוחה המגולה והקדחת, המצפונות צמודים
מדי יום ויום צור פורים עליו, זו השלוחה
המבוססת אל שתי הנקודות המסופות לניצנת. כבר
דאגה ארצה לובת אליאב, שעת שהיא צועד עליו.
אך המרכז לקהיליית. נער של מנהלל העיר
לממש. תחת שמש הנגב של יום, ולנפת מנהל
המחנות של המצפונות, דאג מצביע ומבטא. רחב כאן יום המרכז
הלימודי, ובאן יחיד חדר האוכל, שם יחד מגורי הפל ולמשה
בדידת השחיית ומגנרשי המורגל והמורגל.
מי שכותן את רשימת מקצועי של הוועד חכם הלב הזה ומטיב
לפתח, לראות למרחוק טוב יותר מאלה שיכולת. המלחמה
והחמישה בדים, אינו יכול שלא להבחין בקשר החזק והשנה של
לובת אליאב אל הנגב ואל עולם החינוך. ועוד עולה מאותה רשימה
משימה, שלא זו בלבד שאין האיש הסימפטי הזה מניח לרגע בחייו
להלך מבלי למצוא ממנו כל מה שעשוי לתועיל לרעיון הציוני.
אלא שכל לבו הוא זה את, וישוהארי"ן וישן והכעס נשבת את
היטוד שערין זה המהבנה, בו, מכאן שבקעט שכני למצוא אותו
דוקא מה, בלבד של הוואקים והתיישבותי חזק, ומשורר על מי
ומרחבים העצומים האלה, ולובת ממוחש אתו, ניצנת שייכת
למדינה האורית ומתחננת, שהיא המדינה שלטונה תגדל
ביותר בארץ — חגיגה מילית ויום, והיא המדינה שמספר
תושביה הוא חסר ביותר בארץ — אלפים וחמשמאות נפש
בלבד בחוף הנגב הענק והכעס בלתי מישב, זה האזור היחיד
ביותר בכל המדינה, עשרה יישובים בו שלוש גדולות —
רביבים, מאביר שרה ושרה נוס, חשאר ועירי. ניצנת אזור מה.
ער לפני שישוהארי"ן גור במבנים שבנקודה זה חדר, קיש
ברזל, ומאזי שיעבוד חזק עשויה לעמוד בשמורה עיר זמן רב.

אלמלא מצא בו לכן אליאב מקום ראוי לפרויקט שלו, "תום
האזור הזה ריק, אך הושתבציל שבו רב הכונה היא ליצור נקודה
במקום הזה, אשר תשמש כסלישור לאזור כולו. היא תהיה נקודה
משיכה לנוער ולמבוגרים, ולאסלאס תקרי' ותהיה נקודת לפיתוח
המקום הזה, כראוי לו, כאן מקום, קהיליית נוער, של עליית הנוער
לעבודה ולימודים בנגב." ועד שהוא מגיע אל הכונה והמסדות ואל
מבסס, על פי דרכו, את החינן והחידוש שבחזית המקום הזה, כפי
שניצנת ויתה בעבר כך, אני חושב, הוא תהיה בעתיד אחד האזורים
החשובים בארץ. הוא נמצא על אחד מפרשות הירדים שתי
חינוך, מאו ומחמד בימי מלחמה ובימי שלום. כאן עוברת דרך
שור, אשר במשך אלפי שנים עברו בה ממזרים אל כנען ואל
הממלכות וקדומות, אשר בכל פרס, לראשונה היא מוצבת בספר
בראשית, בספריו אברהם אבינו וגם שירת השמעאלים ממבית
יוסי עברה כאן לדגליו. דרך חשובה נוספת עלתה מיסודן לכיוון
הים התיכון, לעת, ובמקום הזה הצליחו שניים, ביטוי לכך אשר
למצוא בתליצנת הנמצא בסמוך לכאן, הזה שם.

הברז האחרון במוביל הארצי

ב שלב הראשון, שיתחיל במסמכר השנה, יתחיל לעבוד מה
מחזורי נערים, בני הכיתה הנבונה ממסדות עליית-הנוער,
שימשו שבועיים כל מחזורי שיתור בו תחילה מאה נערים, יעסקו
בלימוד נגישות קשרים לנגב — הגיאולוגיה שלו, חזי והצומח
בו, סורים ברכיו ועוד, במסך חזק הזה יעברו הנערים בשלושה
מגורים, עסקיים בחקלאות, בייעור ובארכיאולוגיה, לכל אחד
תושב שמש חללי הוא שב אל העברות, שבהן ועסקו בשלושה
● ותחום חשיב בו יעבור בני תוצר, יחזק ביעור, שיחזק על
קר הקיסות יינטעו חרשות עצים, הנחלים על מי תאזור החקלאות
ממנה הנבול (מספר ניצנת) ולאחר הנבול דרום, "עירי" וכן

מאוד ומשופעת בשירות, תירשור וממוחשבות, אשר חולל להם
תשובה לגידולים חקלאיים חיתנים להשקיה במים בעלי מליחות
של 2000 מ"ל כלור, ואת מידת מליחות שעשויה להעלות הבע
ספקנית על פניהם של חקלאים צעירים, אלא שללובת זה תהיה
המעשי ושונת חלב הזה, כבר מסומנת הדרך בה ילך, בביתו והעני
בו הוא מתגורר בחצי השנה האחרונה עם אשתו טליה (היא בת
רגילה ללכת אחרי לכל מקום), הוא אומר, יואל ודמלאן, איש
רביבים, והכין בחוות הניסוינית שלו, במאשלים המסוכת שרבים
אפשרי, במין הנרסה בגטית ווא מטסות, לאסלאס, את המאשלים
העמדיים יותר במים במלוחים, וכבר שיפח גידולים המאשלים
למים בריכוז של 1600 מ"ל כלור, בשיתוף איתו נגדל למספר
גידולים שיתאימו למליחות המהות יותר של המים, "ובשלה
מדי על האפשרויות החקלאיות והחקלאיות שהוא צומח לאזור, הוא שכן
לרגע את פירוש נשואי העבודה של הנכחו ובעד הוא שקיע בחינה
חקלאית, וזהו חר הכנה האחרון במובילל הארצי, הוא אומר שעת
שואו ממלא מים בקמקסם החשמלי להכין בו קפה, "מבין שעת
מחזקים להשקיה לא נובל לכלל כאן, אמנם ישנו מנהל המים
שעמוק מנהל למאני המים המלוחים מצד מאגר של מים
שעור עשיר לשמש בעתיד, מאגר המים של המדינה, אבל עתה
עלה, ער שיימצא המים המתוקים נילני לחקלאים, כאן שעת
המים המלוחים שבאזור, נפתח כאן גידולים מאבירים, אלא זה
מחומם של, המים, הגיאולוגיים, אשר, יעלו, את השמשות
בחממות, וכך יוכלו לחוש, חרשים מוקדם יותר בשוק, ובשלה
תושב שמש חללי הוא שב אל העברות, שבהן ועסקו בשלושה
● ותחום חשיב בו יעבור בני תוצר, יחזק ביעור, שיחזק על
קר הקיסות יינטעו חרשות עצים, הנחלים על מי תאזור החקלאות
ממנה הנבול (מספר ניצנת) ולאחר הנבול דרום, "עירי" וכן

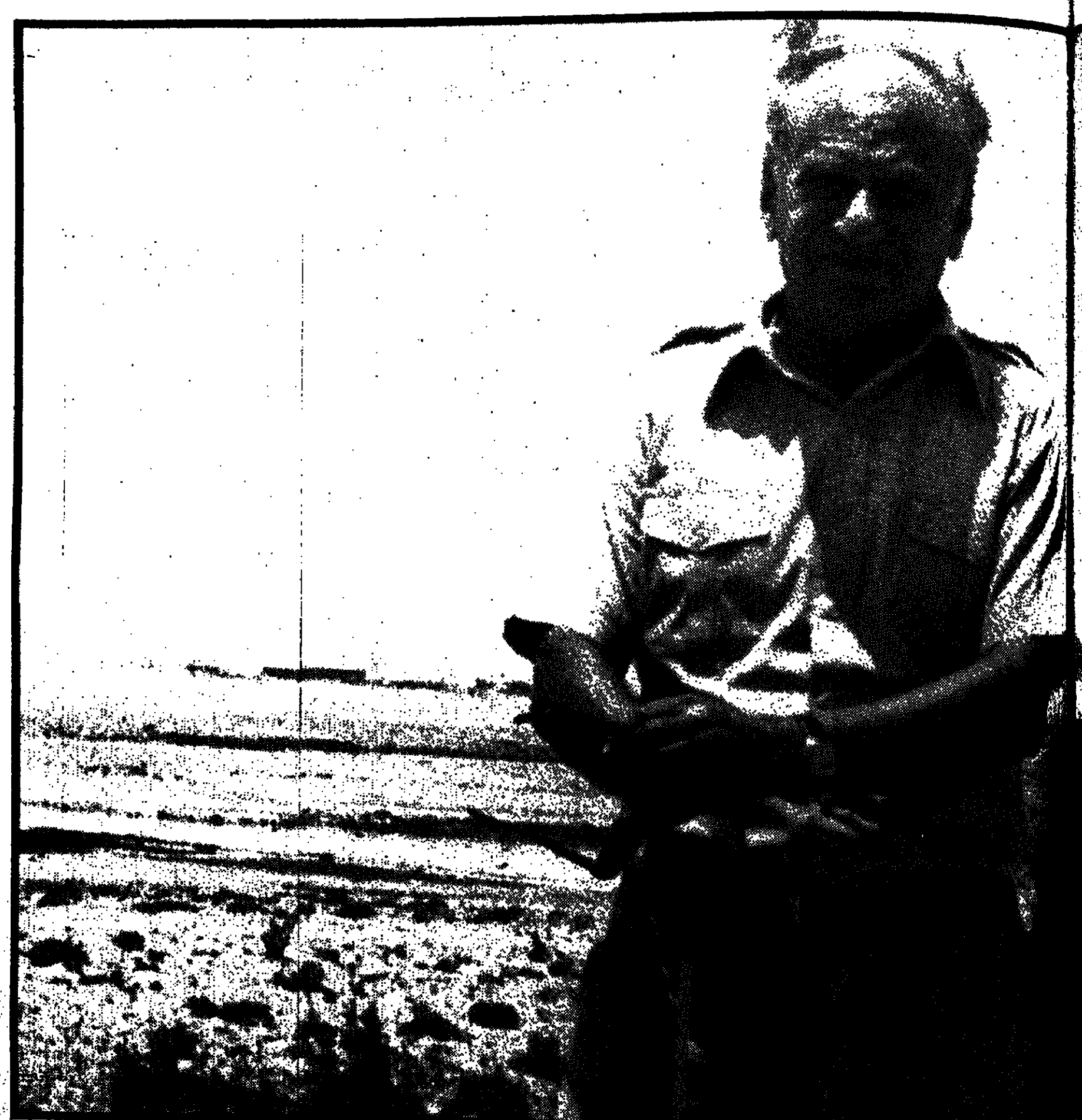
שעת, תורחב תורשור ויהפכו לפארק גדול ועל פי משבצת
עיקר המסמכת כבר על גבי המפות, שייקרא, יער השלום.
● העיסוק הנספי לנערים שלובת מכין יהיה בארכיאולוגיה, כאן
מה, חל ניצנת המספר, שהוא בן כמה אלפי שנים אך חרף ויחזקו
החיים והחשובים בארץ, הוא נחמד רק פעם אחת, לפני תמישים
שם הכונה תחת מאור.
בשנת 1937 הגיעה לכאן משלחת מביירור"ק, הוא מספר, היא
ועד כן זמן קצר והמאורעות הברית אתה, מאו ועד היום לא
עוד נזל חזק למרות החפירות והבחולות והן נמצאו מימצאים
חשובים מאד, כמו פאסירוסים מתקופות שונות, תעודות אישיות
של חיל חמוט, תעודות גיוול של חזות חקלאיות רומאיות באזור,
אל מבי ורגיליוס ביונית ובלטינית, ואת מה שסוענים ככתב
הים, וקדום ביותר (המאה ה-5), בערות ארכיאולוגים
מאקסימלית בדיוריו יחשבו הנערים, ובחשבותם יעסקו במליו
השקיע של המסכות, הוא לא שוכח להרגיש, שמעורבות בו
הי השקיה, האחת היא, עליית הנוער, בראשונה של אורי
נחה, שיה שותף פעיל ומגדל בניבים הרעיון והקדומה
החשיבה והחלקי להתיישבות בראשונה של ניסים וחילי שנינים
היום חקיקים שלה, למעשה הנכחו, לפני שישוהארי"ן חרם
החזק בראשונה של ארזה לובת אליאב, וחרף פוק חזק הקצר תח
מיועש בו עבודות הכשרה מידיות וראשית בניה נמצאת של
חילת הלימוד והדרכת חדר האוכל, כך שאלה יושבו, כבר
בשלה שנת הלימודים הקרובה, היישוב חסיים, כדי ניתן ללמוד
מחנה שעל קיר ביתו, לא יחיה אלא מריכ קסן מהל שאמר
ביתו המרכז לקהיליית הנוער שלו.
אלה תרשור המהר והחליון הזה במדעות הכלליות, ובמקום

אליקבריוסי היו מבנים את המבט לכאן, הוא חושש לומר, שלא
יישמע כמריץ רמיות שוא היה ואחר זה שוקק חיים
והיידות לאילת יכולה לעבור כאן בריכה לשם או בחורה, ולטון
בתר כך את תבניות נוק הנגב במסלולות ואם יתחם השלום עם
מצרים ישוב המסוף היום והמשתקל למחצה שבאן לחיים, מכאן
תחיה, עיקר ותגדע בין שתי המדינות, ומי ידע, אולי בשלום
המאזור יותר זו תהיה זריכה היבשית המוכה ביותר של העולם
למכה הבאים מארצות צפון אפריקה.
אבל לעת עתה עליו לשוב ולגייס את אנשי הסגל לשנה
הקדומה, שתחילה חיו עשרות אך במשך תהיה זו אוכלוסיה של
עשרות אנשי חרוא, חנוך ומנהל, ווא ימשיך ויתגבר, כאן
משוכנע בתורן הברור של ראש הצוות להכין את המקום דרך
רגילי, עור שנה, לפחות, הוא יחיה כאן, לזמן את המנהל תבא
שיבוא לכאן, ער שלמד את הצוות שיקום ויקנה לו את המספר
האיראולוגי הנחוץ, מי יגיע שותף מכד לא חסרים מועמים
שורעין, הציון והלכות כהם וכן מגלים נבנות למתן חלק
במפעל הזה.

סאמו שברצועת עזה

א ער אי זה ארצה לובת אליאב היין למחיש תבא, ואי
רם תתן שטח ב מבין ארצה אנשית שאנו מתכננת שכן
הקדור של חושעל לחוררע של מעשים באים גם אם יחולק בין
הקדור אנשית עולה, אך מבצע דורר מבצע, שער, לא
גמר ללחץ את חילת חורר, אשר ער לחיש איך עיליו לחולת בו
העליות שובלית איתו למחלל זה, אלא חושב שאחר האקטות
שחורחשו עתה לאור מלחמת ששת הימים, היא גולית עיריית
הקדור מונגב ומחלל, אלא אלה העירי, ומחלל חושב רשור

מכר מכא הנגב נשאר כלא כל עריפות, עם שכור החשיב
ובאותה אופוריה שלאו המלחמה חרוא החל והגב להתייבש
כאזר כות, שהוא יותר ממחצית שטחה של המדינה — כל ריככה
במקום היא ניצנת ואכן הנגב נמצא, במדינה, אמנם איטית, אך
מתמדת, אני מקווה שתתחיל עכשיו והתפכחות, משום שהכרתי
לחזור את העריפות והלאומית שדיתה לנגב ער 67. מוכן שהרבר
חלוי בפליטיקה הממשלתית, ולאן כל המדינה חזר וזלכת,
כשהעריפות היא בקרבי שאמר, מי יגיע אל מושב קרש ברנע
הסמוך לכאן, שאינו יכול להתפחת ושער היום יש בו רק חמש
עשרה משפחות.
מי שרצה לספח את רצועת עזה שיש בה שלושת-רבעי מיליון
ערכים ועוד לפני שזכו היה בו מיליון, חייב לתת תשובה לא רק
מה עליו לעשות עם המאסר הצפוני הזה, אלא גם איך אפשר
לקיימו מול השטח העצום היקם שמדינת לו, מוכרח להיות איתה
שואו אזור דמוגרפי.
אזרח שאין מדיניות ממשלתית חסותיה לנגב את העריפות
המגיעה לו, וזאת שאני לא נמצא, לעצמי, במערכת של קבלת
ההחלטות והקדשות, שאלתי את, עצמי, כמה אני יכול לתרום
ובכמה מידה כוח שאשמש לפחות מאד בקדחת אחת, שאמנא אולי
תבוא חווה כלשהי, אחר כך, אני יכול לעשות מעשה של
ממש, מלכר לבתרי, להשמיץ ולערוץ או רעוטי פני שאני נזהר
לעשות במשך עשרים השנים האחרונות.

הנהגת מדינת ישראל

בגדי חים האופנתיים 87 נראים בתמונות כאילו נוצרו לדוגמניות בלבד, אבל על שפת הים או בריכת השחייה מתברר שכולם ישנם שם. כולם - בגדי חים תנועזים, חשוכים, המנסים לכסות ספח ומגלים טפחיים. בתעשיית הבגדים הזעירים האלה מחדשים וממציאים ומגוונים, ומשתמשים כל שנה בחומרים חדשים: בד פוליאמיד, כותנה, טריקו, סריגי כותנה, לייקרה במראה המקומט, וחורזות - בגד עם מעור, יש המעוטרים בחדפסים זוחרים, לפעמים מוארים ביותר של חיות טרף, נערות טאחטי, צמחים טרופיים, דיוקנים של שחקנים או ספורטאים דרועי שם; יש בגדיים מקושטים בפייטים חזובים, מוכסמים או בצבע חים; אפשר למצוא את המראה הרטוב, הדפסים אבסטרקטיים והדפסים נקיים ועדינים משחקי פסים ונקודות, הדפסים דמויי עור נחש, נמר וזברה, עיטורי ניסים, כוכבים כפתורים ולחצניות. לא מסתפקים בכמה סימנים בדמוניים אבירים כמו חגורות, שרשרות, אבזמים, וכך חופך בגד חים הזעיר לביגוד ממש.

כבר כמה שנים רואים בגדיים מעוטרים ברוכסנים, חשנה בחזית של חביקני הרוכסן משחק תפקיד חשוב, אפשר לפתוח אותו עד קצה חתפר המפריד את שני חלקי החזית כן שלבנים יתה משחק נוחש חדש: יפלו או לא יפלו... זאת השאלה. במקום התפרים המחברים את החלק הקדמי והחלק האחורי של בגדיים, מרביתם להשתמש בשרוכים, וגם בגדיים דמויי תחתונים וגופיות, מעוטרים בדולנים ותחרה, גאוד טקסיל, לבדודאי (חורח הפרטי של האשה) אך קצת מור על שפת חים. בד חדיב (ניסל) גם הוא מנוצל לבגדיים, וכמובן מעוטרים באפליקציות עור ומתכת, וחגורות הכל מוכל כמה חבורות חזרו לשנות ה-50. חיתוך חירכיים נמוך וחצאית

הכל בגלל רוכסן קטן

תעשיית הבגדים הזעירים חוסכת בד. כל שנה יותר בחוץ ופחות בפנים. הרוכסן מחליט: אם יפלו או לא יפלו - אופנת 1987

מאת חיה יוסף

חשליקס, בצבעים בולטים, יחולו הקיץ את כניסתם לאופנת בגדיים. יש שחשליקס חם חלק נפרד, ויש שתבגד תמר איתם, ואז לובשות חצירות גופיה צבעונית במקום חזית.

בגד חים חגיגי לא כל כך חשונה, אך בחגות, פלייבוי בלב דיזאין משאני בגדיים לגברים לא פחות מושכים (משועים מאלה של עמיתותיהם הנשים).

הבסיס לקעור מיי

לא פעם שאלתי את עצמי מהו חשקו בעיצובים חריבים של בגדי ים שחוצים על כך עם דיר דוד, ודלי, מסיכול, מרית ובעל מכוון ודוע לבעיות נפשיות, וחזא עתה בחומר הרוכסן חיים.

חמירון לעיצוב בגדיים נעשים ומלגים נובע מן החיך שיש לכל אדם ולכל מלג. לאקסדויבשן, כלומר: לחשיפת עצמיות חזית ערש זאת בדרכה, למשל - חבלי משאירה שתי, חרית חרית מושך כלפי ולפי חרית חם יודעים איפה נמצאת חללית כר אדם משתמש בעינו כדי למצוא חזאלת.

כשלא הקיץ, מעוטרים דחמים מושך ומגר יותר מגוף עורם מאו ים ים חרית אדם מכסה את גוף בגדי אפילו בגדי חתירה העלשויות לא מתירה לחשוף עינם, מלבד בכמה מקומות של מדיניות ביתיים, מסתבה שחוריהם כבר לא משך ולא כל כך מעורר את חדוץ חמירון, מכסים את חצירות, אך מכסים אותו כך, שחשקו מגר וגורם לתשומת לב מרבית, וזאת על ידי לבוש מרז, אמילי אבסורד, ראי נחל את חומעת חמקיסטים - צבעים חזות ואבירים, שונים, דומות חזות חזות חרומסן שנמצא בין שני חלקי החזית הדמויות חוגג וחמירון האבות האות מן יקיר עם חרומסן, יתה: למרז או לא י שלבשת את חבדיים האלה חם בעל חז חלילי וחשקו בין כל שממית בגדי חים

הנראה המאיר, דאל את חמירי בשני בגדי חים חזות, "מקף"

אם בגד אחר לבין אז שמביט בה, הוא תשק לקשר מעי... ישראל פועלים 30 מפעלים חמוצרים מדיים יש חשקם בבגדי ים בלבד, ויש מששת למיטי: לבוש אחרים, כמעט כל מפעלים מייצרים ליד בגדי חים גם לבוש חזות, חלצת ומכסל חזות, מספחות לכסוי חזות ביטאומית ביצור בגדיים, (חצרות חשק ומדען אברזון עמדות בשורה אחת שם טובי וחמירי חצירות לבגדי ים בעולם

נדי בותנה בודקס ממת עיר טיזס, 4 חלקים בגד ים ביקיטי, מכסי, כרומות חרומסן, מקלודרן, "סמאיש" בערובה של יחידות נוספריז

אמית דו מלאדור - מוסיקל בדולא

הו קדושים - אינופרי ברמן, סמליות נוצרים עמוק

הו קדושים - אינופרי ברמן, סמליות נוצרים עמוק

הו קדושים - אינופרי ברמן, סמליות נוצרים עמוק

מדיין לפסטיבל סרטים הנשלים

מה 14 ביולי עד
ה 27 יוקדו 102
סרטים מ 32
מדינות.
ההקדנות
הנחלתה בוקר
הנחלתה בוקר
מאוחר בלילה.
מי ש"מח" על
סרטים - זהו
יומו הגדול, הוא
יכול להתחיל
לחיות

מאת יעל ישראל

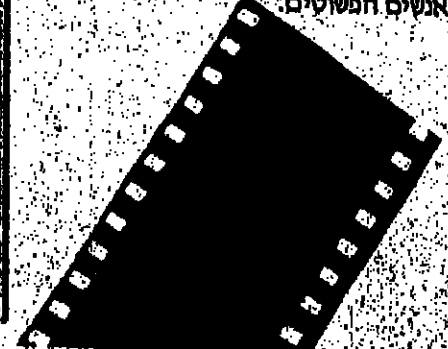
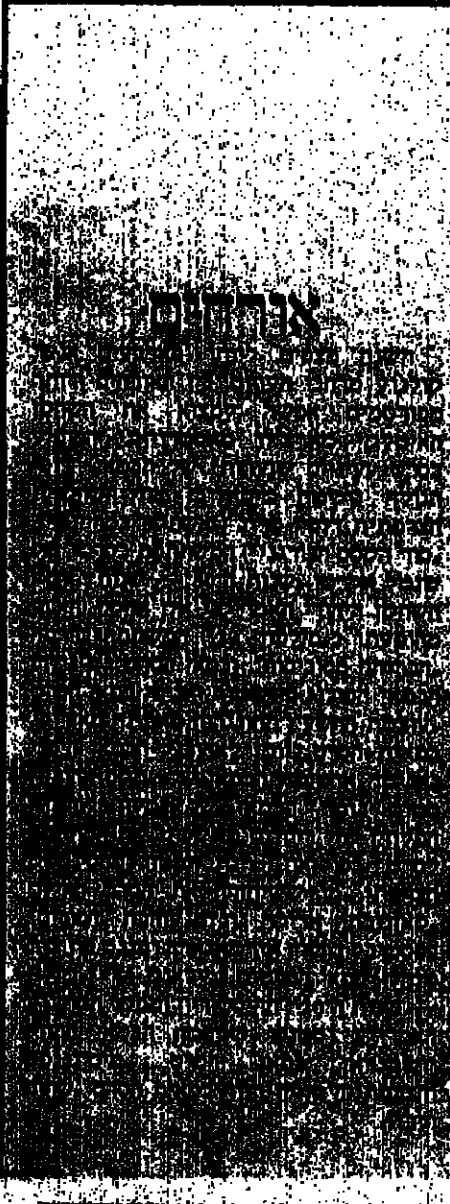
ברמן וטראקובסקי יונקים ממקורות דומים וסרטיהם רויים סמליות נוצרית עמוקה. גיבוריהם נקראים בין השטן לאלוהים, בבסיס אישיותם יש משיכה דתית וסגנון, וחס תמיד מדברים לאלוהים, אך החיפוש אחריו מסתובב בכשלונו. ביצירותיהם של טראקובסקי, ברמן ואנגולופולוס אנו עדים לקולנוע בשל, רווח של מוגמר, אבל זו יצירה של אנשים מיואשים שלועסים שוב ושוב אותן אמיתות. מבט מוגבל של יוצרים חשבוניים במעגל הקלאסטרובי של עצמם בלי לראות למרחק מטר משם. יוצרים שחגגו לליטוש ושלמות של סגנונם הקולנועי, אך השלמות הזו כבר חטקה וחסרת. משמעות אנגולופולוס ממשית בסגנונו חורטואו עם שוטים ארוכים ומסובכים אותו מית ביעיות חופת הנפלאה. מטע השחקנים, ברמן ממשיך לדוש בדרמות המדכאות ובמוסציות הדרושות שלו. טראקובסקי ממשיך לשלב קרעי זיכרון לא קומוניסטיים ואימאזים מסוגנים במשל הפיוטי שלו. אבל אלו הם סרטים עקרים. אחריהם לא יכול לבוא דבר. אלכסנדר ברוקובין עושה על עצמו חלק שחקן ובו סמל האינדיבידואליזם במסגרת החזק השלישי והחיובי שבאחדות, אך אין בו שום שלמות והוא יוצא מדעתו. תקוותו היא בנ. בראשית הסרט הוא מספר לו משל על נאיר שלקח את חניכו לור, שם שתי עקר ללא שורשים ואמר לו שאם תמיד לחשקותו העץ יכח שורש בתוך שלוש שנים. חסרת משתתים בשוט של ענמי העץ החרדן שאלכסנדר שתי עם בנו, על רקע פלגי מים. טראקובסקי אף חקדש את הסרט לבנו, לעתיד, לתקוות ולקולנוע חדש. אך אני לא רואית בסרטו תקווה, ולא נחמה. לא סוף מוגמר. בנו של אלכסנדר, אותו איש קטן, נראה אבוד וחסר כל מוונות לחמשיך את משאלות אביו וכלכל את החללים שזוהר אחריו, ממש

קלוז אפ לרדיו

הקולנוע האיש, המסוגן והמיוסר של התמאייסטרס הגדולים, אותם חיטטים עצמיים של גאונים מבוגרים, וחתבוסות ללא מוצא, אינם חסוף. לצידם קיים גם קולנוע פחות אישי, המעונין במציאות חברתית ומנסה לטפל בבעיות מולטיות. קולנוע של יוצרים צעירים שעדיין לא שקעו בבינוניות פרטים. הבמאי הישראלי אייל סיוון עוקב בסרטו הדוקומנטרי (בהפקה צרפתית), עקבת נאבר - חחיים בינתיים, אחר חחיים חיומניים וחמייאשים במחנה הפליטים עקבת נאבר שלי. יריחו. באיסוף, ללא יומרות מעצבת, מתאר סיוון את החיים במקום נטוש, כמעט שום מקום, בו אין מים זורמים ותושבים מקבלים עק קמח ושמן אחת לחודשים. סיוון נמנע בחכמה מדמגוגיה בוחס נוסח סרטו של וקטור שונפלד, אומץ בקר העימות שגם הוא עסק באוכלוסיות חשטיות. סיוון אינו טורח לערוך הקבלות מצמררות עם השואה, אך מבטו אמיץ, ישיר ואנושי - ולכן מועלת מעבר למסר הפוליטי חמידי, תושבים צקנים, שאיבדו כבר תקוות, מספרים לו אדם חגיגי, למקום בשנת 48, אגדת נמות מח - אומר אחד מהם בחשלתו של יאוש, קנה אחרת זכרת את אחרות. אביה נחיתה: גדולה כמו יריחו. 68,000 פליטים היו

לפסטיבל

החשק השלישי, העץ, סמליות נוצרית עמוקה. גיבוריהם נקראים בין השטן לאלוהים, בבסיס אישיותם יש משיכה דתית וסגנון, וחס תמיד מדברים לאלוהים, אך החיפוש אחריו מסתובב בכשלונו. ביצירותיהם של טראקובסקי, ברמן ואנגולופולוס אנו עדים לקולנוע בשל, רווח של מוגמר, אבל זו יצירה של אנשים מיואשים שלועסים שוב ושוב אותן אמיתות. מבט מוגבל של יוצרים חשבוניים במעגל הקלאסטרובי של עצמם בלי לראות למרחק מטר משם. יוצרים שחגגו לליטוש ושלמות של סגנונם הקולנועי, אך השלמות הזו כבר חטקה וחסרת. משמעות אנגולופולוס ממשית בסגנונו חורטואו עם שוטים ארוכים ומסובכים אותו מית ביעיות חופת הנפלאה. מטע השחקנים, ברמן ממשיך לדוש בדרמות המדכאות ובמוסציות הדרושות שלו. טראקובסקי ממשיך לשלב קרעי זיכרון לא קומוניסטיים ואימאזים מסוגנים במשל הפיוטי שלו. אבל אלו הם סרטים עקרים. אחריהם לא יכול לבוא דבר. אלכסנדר ברוקובין עושה על עצמו חלק שחקן ובו סמל האינדיבידואליזם במסגרת החזק השלישי והחיובי שבאחדות, אך אין בו שום שלמות והוא יוצא מדעתו. תקוותו היא בנ. בראשית הסרט הוא מספר לו משל על נאיר שלקח את חניכו לור, שם שתי עקר ללא שורשים ואמר לו שאם תמיד לחשקותו העץ יכח שורש בתוך שלוש שנים. חסרת משתתים בשוט של ענמי העץ החרדן שאלכסנדר שתי עם בנו, על רקע פלגי מים. טראקובסקי אף חקדש את הסרט לבנו, לעתיד, לתקוות ולקולנוע חדש. אך אני לא רואית בסרטו תקווה, ולא נחמה. לא סוף מוגמר. בנו של אלכסנדר, אותו איש קטן, נראה אבוד וחסר כל מוונות לחמשיך את משאלות אביו וכלכל את החללים שזוהר אחריו, ממש

חיבק אותה וסיפר: כל שנה אני תורם רמ. זה
הדובי שלי. הגעתי לתחנת מגן רוד ארם. כא
אלי הדרוקטור מביט אלי, מביט על הכרטיס
שלי, ואומר: אנחנו לא יכולים לקחת את הרם
שלך.

הדוקטור שתק רגע ארוך, פרוצטו הרצין ואני כמעט, אתם כבר יודעים מה... ואו הוא אמר: אתם משהחזר ממוכנת. אתה, והאבא והמא, והבן והבת ואפילו הורגנית רבירה עומר, כולכם כותבים וכותבים וכמקום רם, ורם בעורקים... דיו...
יגאל תרס"ד, אך המשפחה באמת משתמשת בחברים ריו.

לא שם יור, בביקורם של ענת וקסמן ואיקת וזהר עולה לאקרוזים.

לחמץ
עוד יכתבו ויפרו ויבא
על-הסרט והחל לא שוב
יתן לנו סמור של דן
אזכור. נקודת אמונים נעלה
עברנו בלתי. רגילות

ליקויים

להחמיות כאלה
שליים ופני כוסות קמה 250 גר. גבינה
לבנה 100 גרם, מרגרינה, חמאה ואבק
סוכר 2 ביצים 100 גר. גבינה חמוצה
מגוררת, מעורבים הכל היטב, מוסיפים 150
גרם מרגרינה, חמאה ופני כוסות קמה
ואבק סוכר למעלה מעט מוסיפים אפרים

פרוטס. יש מגבות סוג ב', בזה הפניה קטנה מאוד, חוט נמשך. או שני בצורת האריגה, או צבע לא אחיד. המחיר נמוך בהרבה, או הסיכוי הזה למגבות טובים.

מגבות סרף, הנמצאות בשימוש כבד במסבצות חומות ללבוש. גודלן 130*63 ס"מ. בעלות ספיגה טובה ומחירן 12.67 ש"ח.

מגבות מאוד יפות. בגודל 140*75 קולות, 49.95 ש"ח ומגבות אדומים כאוות טיב, בגודל: 40*27 ס"מ מחירן נע בין 3.86-6.74 ש"ח.

בחות המפעל מוכרים מגבות סוג ב' 50" אחוז מן המחיר הרגיל. בדרחובות אפשר למצוא מגבות חוף בעלות הרפסים מרשימים אך טיבן נמוך וספיגתן מעטה – אפילו ב־10 ש"ח. מגבות פרוטות אפשר לכסס במבנות כבישה, אך חייבים להוסיף לשיטוף האחרונה מי ריכוך או לייבש אותן במקום מצל.

תלבושת תחתונה - 1987. מדגמת - מאריקה.

כדי לרוץ לכנסת לא צריך לחשוף שריים. מספיק להופיע לפני קהל הבוחרים במכנסי ג'ינס הידוקים, חולצת 'א.י.א. גופייה קצרה, ומי שמעזה אולי במקום 'ג'ינסים בחזותי. ב'יקיני' בצבעים לוחטים, הסתובבת ברורה עליהם: I love you.

חברת גיבורי סבירינה הציגה את רגמי חלבוש ותחתונים לקיץ 87, ובתמונה אתם רואים את חרוגמנית מארייקה, אבל היא גנטיחה לי שלא תרוץ, לא לכנסת ולא לערמנט חטולני, ארץ מולדתה.

● שנתוק וצוקים על הכתם מעט גלגלים
(קונים) בבית מרקחת) שטיפים באלכוהול
ומבטלים בחייל
● גרמו לעישה מכונים את החץ בו
דבק הומי לעשה במקביל במקור. לאור
כרם חומי מציגים לא אפשר להחיש את
ההומי ללא קושי
● ופתח את הכלם על עור הגוף, מרחים
מרגישים את שמו פראפי, ומגבשים בצמירגן
גם כן מניחם מאוז עיל
● זמני על בור מרכיב את הכתם בתמיסה
טרמפני (הנחה לחומר) ביני ארבעה
וכח לאמלה, אחרי כן מטיפים בהם
בכחול

להחיות כאלה
שתיים נחצי כוסות קמח 250 גר. גבינה
ללבוש 100 גרם מרגרינה וחבילה אבק
סוכר 2 ביצים 100 גר. גבינה חמוצה
מגוררת. מערבבים הכל היטב ומחלקים ל-18
כדורים מורחים את החתיכות בצעם הלחם
או מים ומפזרים למעלה מעט פומפוטום אבק
העיסה נאגרת על משחתים. מזהר ומזהר
לחיות כאלה

יד לפה

גוּם. שֶׁאֵלּוּנִי יְדִידִי: בְּמֵחַ אֶתָּה עֹשֶׂה חֶסֶד
מֵאֲנֵה, יֹאכֵן, נִלְחַמְנוּ וּמִגְרַתְנוּ: שְׂבוּ בְּקֶסֶם
וְחִכְיִתִּי לְתֹרֵם לְעַד שֶׁתִּבְדֹּל עִיר וְהַבְדֵּל
שֶׁנִּי אֲצִיץ, רִוּת, כְּבוֹבִים עַל תִּגֵּי רִבּוֹסִים
שׁוּמִים בְּרֹאֵי יִמְעִינִם מִלֵּב לֵגֵי וְגַם אֶת קֶלַךְ
מִכְתָּבִי לִמְנַחֵם הַחַיִּים.
קִדְמִיתִי בַּעֲבוּרָהּ, וּבְמִצֵּי חֲשִׁידֵי מִתְרוֹסֵם
וְחָלְ - תִּרְבֵּתָהּ שִׁחֲרוּרָהּ לֵב אֶת
תִּנְהוּלָה קְלוּרֵת־חִירוֹת עַל כִּבְד: מֵאֲנֵה אֵל
שֶׁהַ תִּקְוַת הַחֲסִידִי, הַחֲזָה, הַחֲסִידָה
חֲסֵר לִפְנֵי לִימֵם שֶׁ מִרְקִי מִבְּנֵי וְגַם
אֶסְפֵּק לֵת לִי, לְמֵאֲנֵה, אֶת חֲסֵר שִׁיר
בִּרְתִּי.

ומים בחיי ראיתי את מאגרי מים" אלפים
 ותודעתו אליו בביתם של חנה ומרדכי
 איה מוכרך מעט ושר בעיניים עצומה
 יעג שטיס א בים".
 ביקרתי כשהוא חולח ושובכ בביתא של
 לה. שהיא שכתה ברמת אביב. הוא דבר
 אבאב שלא יתואר על חמוני חתונות
 וכן סיפר מעט על עצמו. כזר לי במחוז
 שלה. חנה תהי חושש אני שאפילו מניין
 כל אחרי ארנוני בכיריק".

רחוקה רחוקה את מאגריה שכל שבת כדור
 שלום רוצה, מדידת המשקל און המאזן
 של הרשון של שריים לבנות, אכן, נעמו
 חזק, את אור לאותו נבחרת חיה אן ישם
 מספרה, מאגרי, שהדיבור ניטל מעט
 רסרס וכן ישב, מעוסק בסידן, און מחפץ
 חזא חייב ובבת חייב, את דומת חל
 שנכרך מוסת המחלה, חסר שבביאר
 ר של סודת-החלב שט עסיפת חסר
 און אדום נכטר מאגרי חיה אן מלוח
 נרונה, מהי און רחוק לוחית דולת, אן
 שריים ושורשים, רבות מלוח, דומ
 מלוחות למלוחות, של השורר, של החטן
 את חכמה לבית-העלמן בתהליכה
 בלוי, חל דודר, מחפץ במלך שמעתי
 חתונה כי חושש און שאפילו מלך חורום
 חל ביי-רור, וחנה אסתר על סן
 חתונה בלעלמא אסתר עליו, נעתי
 חתונה בלעלמא אסתר עליו, נעתי

[illegible]

חֲתָרֹמֶת הַמוֹשֵׁל אֵינוֹ קַיִים. חוּא מִשְׁאוֹרֶנְשׁוּ בַּלְבָּד
הַמִּתְרַמֵּה.
 מִשּׁוֹל הַתְּרֹמֶה לֵאשׁוּ: אִם נֶאֱמַרְנָה חֵיא אֵתָה יִפְה; אִם
 יִפְה אֵתָה נֶאֱמַרְנָה.
 בַּיָּלִיקָה אִמֵּר מִשּׁוֹל הַתְּרֹמֶה לְשִׁיקָה מִבְּעַד לַעֲצִיקָה.
 וְשׁוֹמֵר רִמְיָה מִשּׁוֹל אֵת הַתְּרֹמֶה עֲצִמָה, אִן חֵם דְּחִים
 מִיָּבֹד. לִכְלוּהוּ - אֹתוֹם בְּנִיעִים עֲצִמָה, אִן חֵם דְּחִים
 מִיָּבֹד. וְהִזְקִיקוּ, - נִיכְרִים הַקְּשִׁירִים, לְכֹלֵם עֲצִמָה וְהִזְקִיק
 שִׁשְׁתֻּקֵּם. וְשִׁמָּה וְשִׁמָּה מִשּׁוֹל הַתְּרֹמֶה חִרְקָה מִמֶּלֶךְ אֵל כָּלִי.
 כִּי־לֵב חִרְקָה לֵאֲזִיזוֹת וְנִפְתָּח מִתְּקַרֵּר חֵד חֵד חִרְקָה
 לְשִׁתֵּת רִבּוֹת אֲזִיזוֹת לִלְמוֹרֶם, וְשִׁתֵּינִים מִן שֵׁן בְּחֵן
 כְּדִי לִשְׁמֹר לֵאשׁוֹת אֵת מִלְּצִיזוֹ בִּיתוֹר: אִם אֲשִׁתְּרֹמֶה
 כִּי־לֵב קִרְסוֹת לִמְקוֹר; אֲשִׁתְּרֹמֶה שִׁבְעִי וְתוֹר מִדִּי
 אֵת חֲתוּמֵת חִסִּים. עַד נִשְׁטוֹת מִקְוֹר חֵיָה בִּטֵּל לְמִמֵּי
 עֲלֻמֹּת מִשְׁשֵׁת הַתְּרֹמֶה.

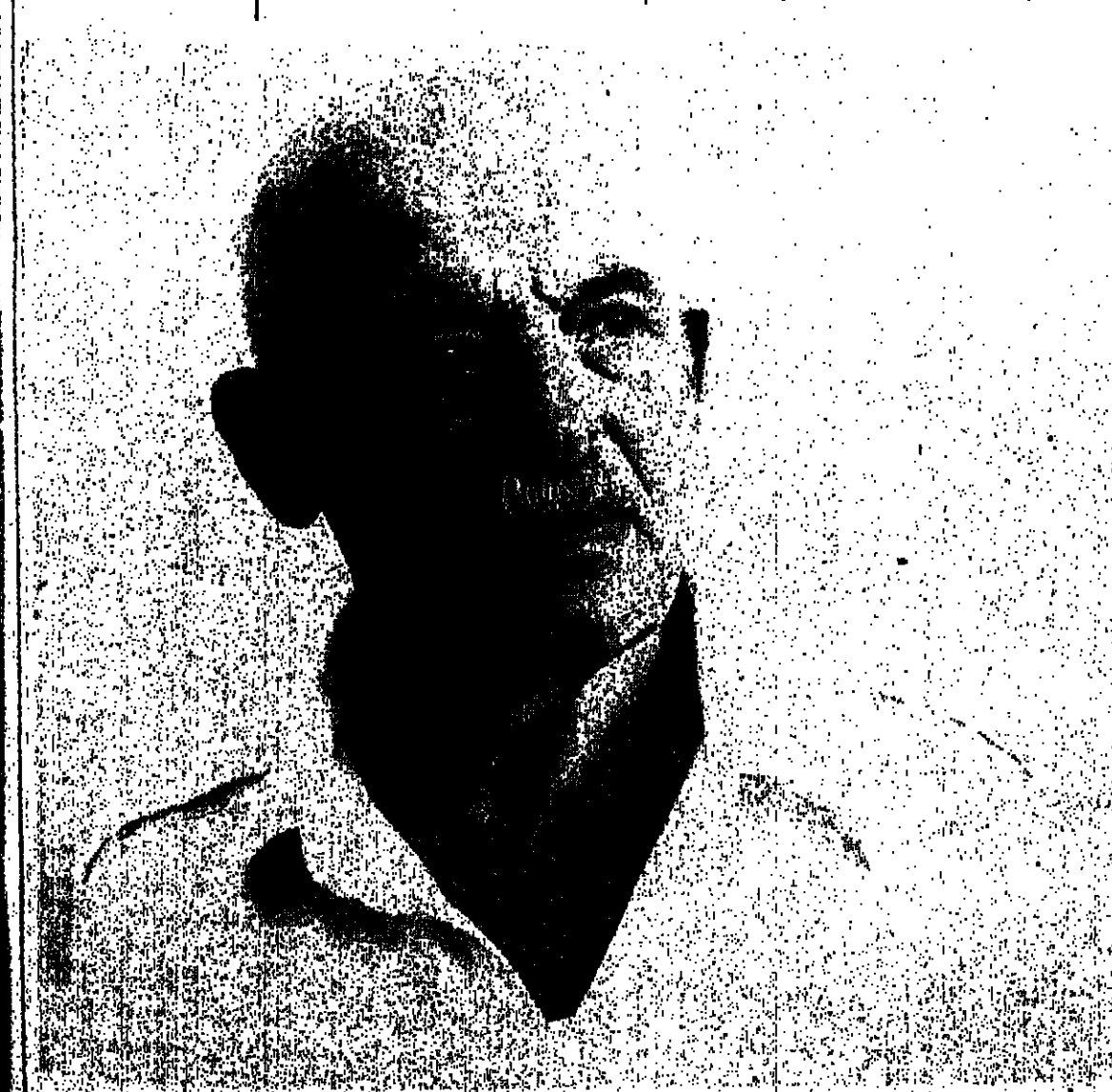
[illegible]

בבואי לתרגמו, ידעתי שחלק מן חזון מספציפי
המאגרי יאבד לי. השאלה שעמדתי בפניה הייתה: מה
יהיה אחוזה אבידותו אדגים זאת באחד משיריו של
מאגר.
יש אצל מאגר שני הסתתם רמזים:

יש אצל מאנגר שיר הפותח במלים:
דער שניידער געזעל נאָטע
זינגט ביי דער זינגער מאַשין.

[illegible]

על שנים טרחתי על תרגום מאנגר וחיו אלה שנים של עבודה קשה, אך ממרחק של זמן אני נואח אותן כשנים טובות שלי. כל מעייני בשנים החזו היו

**(דברים שלא אמרתי
בחלוקת פרס מאנגד)**

תודה לכם כבוד השופטים, שנתתם לנוכחים לטובה בתרגומם שאנחנו רוצים אותה במסר. ניתנת חממת המסר שאני כבר כותב בפרס - פרס חממת האור - שהוא נעים ופחות תבולגה ליד תרגום את שירי מאנני לעבית. כשקיבלתם מידיי דברך חלומי, באוקטובר 1964, אספסת שירים הנדבול של מאנני. ליד אור ואלאדרי במתה, חולסתית תהפנני על ידי תרגום שירי אחד לפחות תוך חסר. ואכן תרגומתי את השיר - אי-איו במתחת קולומבי תהפנני בעיתון, ולא חולסתית - לא דעתי שהתרגום לא ראשון למאת שירים שנספסו ביאור אחריי. במשך שלוש שנים שקדתי על עבודתו זו נהגתי לא הרבה עקר שימור וסיום, ולצד שנת רבות על תהפננות, לפקטו ואכזבנותו, במרחק של שנים, חושבני על כך, את נוכח בתרגום אחר שלי, הראשון שימור בחיו, חיותי את כן בן תרגומתי את מילאק בל לבן. עוד אחד מזהל בן תרגומתי תרגום את תרגומי הנדבול שלי לפחות, תרגומתי למשומר שימור בלתי-אפשרותי כפונקט, תרגומתי שור אחרי שימור 524 השורות. של תרגומתי ואת 272 שורות, בענין ההרלינג' ויתח תכך נאמיתו בל של נער, ושרת מורה לאי-טמיטת, את פראמנות מתורגמות לפולנית תורגמת מעד חילום חתה.

[illegible]

לידה ורשה 1914. חניך השומר-הצעיר. עלה ב-1938. חבר קיבוץ אילון עד 1947. ערך את משמור ימים במשך 82 שנה. מספריו: שירים וסאמות' ושת קרי פירות וכתבי-עיתון: מרתגוליו, שירים לדת מאת אדית מאנגר ושרי ויליאן מוריס. זוכה מאת השבוע לספר מאנגר לחינוך שירים ודקות זמן ארץ מאנגר.

۱۵۳۱

מאת שלמה גלזר

השירים הלחם ממנו. בפורבוקר מביאים דייגי האיוור את
החל'ה לרשף, המפגש של מכל טוב. וחל'ה בדו'הקוס הענקי וכלה
האדון מלובסטור ארוס הבתור ועד שרימפס, לאניו השעמו
המפגש גדולתו ושכלולים כאשר גם מקומם של חמנותים אלו
של הכל היו רחשו. רחמי"א מאור.

אלה הם כחמים, הם ביחוד של
שומעו על בלי שם הפלסטיק. בגיל צעיר
עבר למשחק.

תמיד התייחס לעצמו כאיש ביתה של
סמבטום בארץ ה-HOOPER. הוא חרש
רקיעות על קרשונים. גדול תכונותיו הוא
ש המאה 20- גורר בארץ האכסניזי מאד מע
שווא, המעניין אותו. רב התחבולות בזה
האכסניזי ביותר של קרשני - מזה
וחן דרור, הסתוריקה המעטקית והכחש
הנחא. כל תמיד כל שר החלפת חורחן
על עזבת תמות חן קרשן חלפת חורחן
נימוסות ומנוסות - מזה של עולם
אמיתי פרד אסטר, בכיר הדתי חלפת

[illegible]

בספרים רבים פיראטאזש ופיראטיות
היו קיימים, אבל גם ביהדות
במקומות שסימן של אהדה על גבי
ביתן של משפחות, בבתים או ביער,
ובתוך העמאות והבתיקת שיצר
החוקים והחוקיות. אסור היה לה
שאלה מקומות תורה ודברי
המקרא שנועדו למורה.
מאז המעלה התלשט החליט
במסורת לשלש. אומנם חקיקה
המדינית שית על הבנת דברי אלוהים
של המורח והחוקים והמסורת
המקראית נמצא אצל כבד. חסדמות שית
עלם והחוקים, ואז סעיף עברה ספר
אז תוכלו לא בצורה נכונה ואחריה
שלשל מיתלם מהחוקים חקיקה ואחריה
של גשיותיהם ואז משמש מורה כדורס
החבה. בלילה, התבוננה, מבינה
הנחת, שאחד החוקים בין סעיף
החוקים בין סעיף.

כמ
ממ
כש
חר
ור
של
יו
שא
מ
רק
88

18

22

